

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 14Csp/70/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119205528
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Valenčin
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8119205528.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Eduardom Valenčinom v právnej veci žalobkyne: V. U. P., O.. X.X.XXXX, V. Z. Š. X, XXX XX P., právne zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, právne zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516 o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky a o primerané finančné zadostučinenie vo výške 500 € takto

rozhodol:

I. u r č u j e, že zmluvná podmienka uvedená v čl. I., bod 7.1 Dohody o poskytovaní služieb č. 8500080992 zo dňa 24.9.2014 k Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500080992 zo dňa 24.9.2014 uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným, v znení „Zákazník sa zaväzuje, že za uzavretie Dohody zaplatí mesačne poskytovateľovi odplatu vo výške 2,56 % zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru. Zákazník sa zaväzuje splácať túto odplatu v pravidelných mesačných splátkach, ktorá bude uvedená spolu so splátkami úveru a úrokov za úver v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi.“, je n e p r i j a t e ľ n o u zmluvnou podmienkou,

II. v časti o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky p r i z n á v a žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100% s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, po právoplatnosti tohto rozhodnutia, ktorým sa konanie končí,

III. žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 250 EUR, z titulu primeraného finančného zadostučinenia, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku,

IV. v prevyšujúcej časti týkajúcej sa primeraného finančného zadostučinenia, žalobu z a m i e t a,

V. v časti o priznanie primeraného finančného zadostučinenia p r i z n á v a žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100% z prisúdenej istiny s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu dňa 19.3.2019 sa žalobkyňa domáhala určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v čl. I bodu 7.1 Dohody o poskytovaní služieb č. 8500080992 z 24.9.2014, ako aj zaplata primeraného finančného zadostučinenia vo výške 500 €. Žalobu odôvodnila tým, že so žalovaným dňa 24.9.2014 uzatvorila zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500080992 so schválenou výškou úveru 1 500 EUR, s ročnou úrokovou sadzbou 18,08 %, RPMN 25,78 % a priemernou hodnotou RPMN 44,06 %. Pri uzatváraní zmluvy jej bola zo strany žalovaného na podpis predložená aj dohoda o poskytovaných služieb, ktorá nie je ničím iným ako ďalšou nekalou praktikou na zakrytie skutočnej výšky odplaty za úver. Ide o obdobnú zmluvnú podmienku, akú doposiaľ používal žalovaný priamo v texte

formulárov úverových zmlúv, spočívajúcu v možnosti odkladu splátok úveru za poplatok, o neprijateľnosti ktorej už existuje početná judikatúra ako napr. rozsudok KS v Prešove pod sp. zn. 7Co/220/2014, sp. zn. 15Co/70/2015, sp. zn., 16Co/13/2015, sp. zn. 17Co/294/2014, sp. zn. 20Co/111/2014. Táto zmluvná podmienka nie je podmienkou individuálne dojednanou, pretože spotrebiteľ nemôže ovplyvniť jej obsah, aj keď mal možnosť oboznámiť sa s ňou pred podpisom zmluvy. Dohoda neobsahuje presné určenie odplaty, za ktorú sa doplnkové služby poskytujú. Neuvádza sa v nej dôvod, prečo za rovnaké služby platí viac ten zákazník, ktorému je poskytnutý úver vyšší. V neposlednom rade, ide v tomto prípade o úžeru, pretože hodnota žalovaným požadovaného plnenia je k hodnote vzájomného plnenia, ktoré mal poskytnúť v hrubom nepomere. Pri podpise spotrebiteľskej zmluvy žalobkyňa nemala záujem o poskytnutie doplnkových služieb, avšak keď chcela úver získať, musela túto dohodu podpísať. Predmetná dohoda pritom pre ňu nemala po materiálnej stránke žiadne výhody. Vymedzené služby sú len administratívneho charakteru a neposkytujú spotrebiteľovi žiadne reálne protiplnenie.

Žalobkyňa si zároveň uplatnila primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500 EUR. V tejto súvislosti poukázala na to, že v čl. I bodu 7.1 dohody je uvedené, že mesačná odplata za jej uzavretie je 2,56 % zo sumy schváleného úveru 1 500 EUR, zníženej o sumu poplatkov za poskytnutie úveru 150 EUR. Mesačná odplata za uzavretie dohody tak predstavuje sumu 34,56 EUR, a tak na základe dohody o poskytovaní služieb mala žalovanému zaplatiť pri počte 42 mesačných splátok celkovú sumu 1 451,52 EUR.

2. Žalovaný v rámci písomného vyjadrenia zo dňa 17.04.2019 navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Uviedol, že žalobkyňa doposiaľ neuplatnila žiadnu námietku voči dohode, jej obsahu alebo plneniu. Dohoda o poskytovaní služieb je osobitne podpisovaná, pričom tento fakt zdôrazňuje jej samostatnosť od ostatného obsahu zmluvy o revolvingovom úvere. Dlžník podpísaním tlačiva zmluvy neprístupuje a neuzatvára automaticky dohodu o poskytovaní služieb. Na jej základe došlo k úhrade odplaty, ktorá je v nej dohodnutá, pričom ani pri uzatvorení zmluvy a ani následne žalobkyňa nereklamovala či už samotné uzatvorenie dohody, výšku vyplatenej sumy alebo podobne. Dohoda o poskytovaní služieb je individuálne uzatvorená, pričom nejde o predpoklad a ani o podmienku pre vznik zmluvy o úvere. Občiansky zákonník v § 52a ods. 1 určuje, že ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne. Predmetná odplata je cenou plnenia, čiže z hľadiska ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka je úvaha o neprijateľnosti dojednania o tejto odplate vylúčená. Ďalej poukázal na nedostatok naliehavého právneho záujmu žalobkyne o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Predmetnou žalobou sa žalobkyňa domáha posúdenia časti svojho právneho vzťahu so žalovaným tak, aby súd určil, že označené ustanovenie spotrebiteľskej zmluvy, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, je neprijateľné. Okrem hmotnoprávných dôvodov požadovaného určenia svoj návrh procesne odôvodnila v podstate len tým, aby mala istotu. Takýto dôvod však naliehavý právny záujem na žadanom určení neodôvodňuje. Zároveň žiaden osobitný predpis možnosť takejto žaloby a jej osobitný význam pre daného konkrétneho spotrebiteľa nikde neustanovil. Z hľadiska svojho obsahu je teda § 298 CSP osobitným ustanovením v spotrebiteľských veciach upravujúcim objektívne výlučne len ďalšie oprávnenia a povinnosti súdu a nie oprávnenia a právnu či súdnu ochranu individuálneho spotrebiteľa.

K žalobe v časti o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia žalovaný uviedol, že nie sú splnené zákonné predpoklady pre podanie žaloby. Účelom § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z. bolo totiž priznať spotrebiteľovi, ktorému dodávateľ porušil alebo neuznal nejaké jeho spotrebiteľské práva, primerané finančné zadosťučinenie za to, že tieto svoje práva musel spotrebiteľ následne účelne uplatňovať alebo brániť v súdnom konaní. Ak by chcel zákonodarca priznať spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadosťučinenie za každé porušenie spotrebiteľského práva, zakotvil by to priamo a neviazal by ho na to, či sa spotrebiteľ úspešne domáhal jeho ochrany na súde. Z formulácie uvedeného ustanovenia vyplýva, že zákon v prvom rade vyžaduje postup podľa prvej vety, až za predpokladu úspešného uplatnenia porušenia práva môže prichádzať do úvahy úvaha o vzniku nároku na finančné zadosťučinenie, avšak ani takáto podmienka splnená nebola. Poukázal aj na to, že žalobkyňa si v konaní vedenom pod sp. zn. 9Csp/249/2017 už uplatnila nárok na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia. Ak je účelom zadosťučinenia nahradenie diskomfortu, ktorý spotrebiteľ mal v súvislosti s uplatnením práva na súde zažívať, potom je namiesto otázka, či multiplikovane sporov a rozdrobovanie do viacerých znamená, že sa má multiplikovane poskytovať, resp. vôbec, či má takto vznikať primerané finančné zadosťučinenie.

3. Žalobkyňa dňa 24.9.2014 uzatvorila so žalovaným zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru s uvedením výšky úveru 1 500 EUR, výšky mesačnej splátky (mesačná splátka spolu s platbou podľa dohody o poskytovaní služieb, ak bude uzavretá) 81,99 EUR, počtu splátok 42, výšky mesačnej splátky vrátane úrokov 47,43 EUR, celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť 2 142,06 EUR, RPMN 25,78 %, ročnej úrokovej sadzby 18,08 %, ako aj poplatku za poskytnutie úveru 150 EUR.

4. Strany sporu zároveň v totožný deň, t. j. 24.9.2014 uzatvorili Dohodu o poskytovaní služieb s predmetom dohody:

Dohoda upravuje podmienky poskytovania dohodnutých služieb k uzavretej Zmluve o revolvingovom úvere s číslom rovnakým ako je číslo Dohody (ďalej aj príslušná Zmluva o revolvingovom úvere), kde Poskytovateľ ma postavenie Veriteľa a zákazník postavenie Dlžníka. Dohoda zakladá právo Zákazníka na využívanie služieb a povinnosť uhradiť odplatu. Zákazník má právo zrušiť ale nie povinnosť využívať služby, rovnako tak právo zrušiť alebo pozastaviť písomnou formou poskytovanie jednotlivých služieb; týmto nie je dotknutá povinnosť uhradiť odplatu (I. bod 1 dohody).

Dohodnuté služby sú doplnkové a dobrovoľné a nemajú charakter podmienky alebo predpokladu pre uzavretie akéhokoľvek zmluvného vzťahu medzi poskytovateľom a zákazníkom, napr. pre získanie spotrebiteľského úveru alebo získanie úveru za ponúkaných podmienok (I. bod 2 dohody).

Jednotlivé služby sú poskytované zákazníkovi automaticky alebo na základe uplatnenia práva zákazníka na ich poskytnutie. Poskytovateľ sa dohodou zaväzuje zákazníkovi poskytovať služby, a to odo dňa účinnosti tejto dohody.

Podľa čl. I bodu 7.1 dohody, zákazník sa zaväzuje, že za uzavretie dohody zaplatí mesačne poskytovateľovi odplatu vo výške 2,56 % zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru. Zákazník sa zaväzuje splácať túto odplatu v pravidelných mesačných splátkach, ktorá bude uvedená spolu so splátkami úveru a úrokov za úver v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi.

Podľa bodu 7.2 dohody, zmluvné strany sa dohodli, že za predĺženia trvania tejto dohody pri poskytnutí revolvingu je výška odplaty určená ako súčin mesačnej splátky odplaty podľa bodu 7.1 a počtu splátok, o ktoré sa predlžuje splátkový kalendár po poskytnutí revolvingu.

Celková výška splátky úveru s úrokom spolu so splátkou odplaty podľa tejto dohody sa uvedie aj v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Počet a dátum splatnosti splátok odplaty podľa tejto dohody je rovnaký s počtom a dátumom splatnosti splátok úveru a úroku za úver.

Podľa čl. II tejto dohody sa zaväzuje veriteľ poskytnúť zákazníkovi tieto služby:

- 1). Informáciu o zostávajúcich záväzkoch, spočívajúcej v poskytovaní informácií o stave záväzkov zákazníka vyplývajúcich zo zmluvy o revolvingovom úvere.
- 2). Odklad splatnosti splátok spočívajúcej v možnosti zákazníka odložiť si splatnosť 3 akýkoľvek splátok podľa zmluvy o revolvingovom úvere po splatení prvých 3 splátok úveru v prípade dlhodobej práceneschopnosti trvajúcej dlhšie ako 3 týždne, straty zamestnania alebo v prípade úmrtia manžela či príbuzného v priamom rade.
- 3). Informácia pred splatnosťou splátky spočívajúcej v informovaní zákazníka o splatnosti splátky to spravidla 1 až 3 kalendárne dni pred dátumom jej splatnosti.
- 4). Informácia o prijatí platby spočívajúcej v informácií zákazníka o výške prijatej platby.
- 5). Vyhotovenia a zaslania kópie dokumentácie spočívajúcej vo vyhotovení a zaslaní zmluvnej dokumentácie na základe žiadosti zákazníka.
- 6). Zmena zmluvy na podnet klienta.
- 7). Prepárovanie platieb na príslušnú sumu spočívajúcej v zmene určenia platby uskutočnenej zákazníkom na iný zmluvný vzťah.
- 8). Druhá upomienka zdarma spočívajúcej v bezplatnej upomienke na omeškanie (zasielanej v poradí ako druhej pri omeškaní s úhradou záväzku).

5. Podľa § 298 ods. 1 CSP, súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

Podľa § 298 ods. 2 CSP, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie,

nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

6. Žalovaný v rámci písomného vyjadrenia k žalobe taktiež namietal, že nie je daný naliehavý právny záujem na určení neprijateľnej zmluvnej podmienky v zmysle § 137 ods. 1 písm. c) CSP. V tomto ohľade súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 28.03.2019, sp. zn. 6Cdo/27/2018, z ktorého, okrem iného vyplýva, že určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky je osobitným druhom žaloby, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, ods. 4, 5 a § 53a Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.) a v prípade takejto žaloby nie je potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem.

7. V súvislosti s neprijateľnou zmluvnou podmienkou súd poukazuje na to, že uvedená zmluvná podmienka bola už právoplatnými rozhodnutiami súdu vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku, a to rozsudkom OS Levice pod sp. zn. 9Csp/144/2017 v spojení s rozhodnutím KS v Nitre pod sp. zn. 25Co/50/2018 zo dňa 27.6.2018 a rozsudkom OS Považská Bystrica pod sp. zn. 7Csp/26/2017 v spojení s rozsudkom KS v Trenčíne pod sp. zn. 4Co/359/2017.

8. Zo zmluvy o úvere vyplýva, záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi peňažné prostriedky a na druhej strane záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky. Z tohto teda vyplýva, že tieto záväzky (dojednania) sú dojednaniami o hlavnom predmete plnenia a podľa názoru súdu ich nemožno preskúmať z hľadiska prijateľnosti resp. neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Na druhej strane ale bolo nesporne preukázané, že žalobkyňa uhrádzala žalovanému aj odplatu potencionálne „služby“ ktorá ale na základe vyššie uvedeného nie je dojednaním o hlavnom predmete plnenia a z tohto dôvodu preto súd mohol skúmať, či jej dojednaním, došlo k značnej nerovnováhe v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

9. Na základe predložených listinných dôkazov, mal súd za nepochybne preukázané, že predmetná zmluvná podmienka v dohode o poskytovaní služieb zo dňa 24.9.2014 je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Súd poukazuje na to, že väčšina služieb, ktoré dodávateľ ponúkol spotrebiteľovi (čl. II. dohody), sú úplne bežnou administratívou, ktorú musí solídny dodávateľ znášať, bez ďalšieho zaťažovania spotrebiteľa, resp. súd poukazuje na to, že z poskytnutého úveru, až 10 % predstavovalo poplatok za poskytnutie úveru, z ktorého by mal dodávateľ, podľa názoru súdu, taktiež znášať prípadne náklady, ktoré by mu vznikli v súvislosti so správou úveru. Neprijateľnosť uvedenej zmluvnej podmienky je daná nielen samotným predmetom tohto dojednania, ale v podstatnej miere aj jeho cenou a okolnosťami uplatňovania tejto dohody v tom zmysle, že táto zmluvná podmienka platí aj v prípade, ak počas zmluvného vzťahu nedôjde zo strany spotrebiteľa k jej využitiu, teda že spotrebiteľ poskytne dodávateľovi plnenie bez reálneho protiplnenia, čo spôsobuje značnú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa. Z uvedených dôvodov mal súd za to, že celá konštrukcia dohody o poskytovaní služieb a odplaty za ňu tak, ako je uvedená v bode 7.1 je neprijateľná, výrazne zhoršujúca postavenie spotrebiteľa, a preto je ako neprijateľná, v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neplatná. V súvislosti s výškou odplaty za potencionálne poskytnutie uvedených služieb súd poukazuje na to, že táto je neprimerane vysoká, keďže je vyššia ako hodnota reálne poskytnutého úveru, po odpočítaní poplatku za jeho poskytnutie. Z uvedeného zmluvného dojednania totiž vyplýva, že žalobkyňa bola povinná v prospech žalovaného uhrádzať odplatu vo výške 2,56 % zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru, teda vo výške 34,56 EUR mesačne (2,56 % zo sumy 1.350 EUR), a teda pri 42 mesačnej splatnosti úveru mala zaplatiť žalovanému celkovú odplatu vo výške 1.451,52 EUR.

10. Pokiaľ žalovaný poukazoval konanie vedené pod sp. zn. 9Csp/249/2017, v ktorom sa žalobkyňa domáhala nároku na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia za porušenie jej spotrebiteľských práv zo strany žalovaného, toto sa týkalo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8300059246 na základe právoplatného rozhodnutia súdu pod sp. zn. 11C/56/2016. Z uvedeného teda vyplýva, že žalobkyňa sa v uvedenom konaní domáha zaplatenia primeraného finančného zadosťučinenia za porušenie jej spotrebiteľských práv, ale na základe iného súdneho rozhodnutia a z inej zmluvy o úvere ako v tomto konaní.

11. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom do 09.06.2013, osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu.

Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 10.6.2013, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

12. Žalovaný taktiež namietal priznanie finančného zadosťučinenia z dôvodu, že sa jedná predčasné rozhodnutie majúce za to, že najprv musí byť v jednom súdnom konaní spotrebiteľ úspešný a až následne si môže uplatniť právo na primerané finančné zadosťučinenie. Súd v tomto ohľade poukazuje na to, že zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva, že by malo ísť až o následné konanie. Naopak, pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že došlo k porušeniu spotrebiteľského práva, a preto si uplatňuje finančné zadosťučinenie, v prípade úspechu, teda ak si úspešne uplatní svoje právo, možno jej zároveň priznať aj primerané finančné zadosťučinenie a v prípade nepreukázania tvrdeného porušenia, teda neúspechu spotrebiteľa musí byť zákonite aj tento nárok zamietnutý (viď napr. rozsudok OS Brezno zo dňa 28.3.2018 pod sp. zn. 2Csp/7/2017 v spojení s rozsudkom KS v Banskej Bystrici zo dňa 11.6.2019 pod sp. zn. 14Co/106/2018; obdobne OS Dunajská Streda zo dňa 20.3.2018 pod sp. zn. 16C/30/2017 v spojení s rozsudkom KS v Trnave zo dňa 25.6.2019 pod sp. zn. 9Co/215/2018 a OS Žilina zo dňa 24.9.2015 pod sp. zn. 14C/295/2014 v spojení s rozsudkom KS v Žiline zo dňa 28.6.2016 pod sp. zn. 11Co/471/2015 a rozhodnutie NS SR zo dňa 30.1.2019 pod sp. zn. 6Cdo/127/2017).

13. Vo vzťahu k vyššie citovanému ustanoveniu zákona č. 250/2007 Z.z., či už v pôvodnom alebo terajšom znení, možno uviesť, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadosťučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Zároveň treba uviesť, že novšie znenie zákona o ochrane spotrebiteľa dokonca ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti spotrebiteľa ustanovené zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitným predpisom, bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi, pričom nie je právne významné, či sa žalobkyňa aktívne v pôvodnom konaní domáhala svojich práv v procesnom postavení žalobcu, resp., či svoje práva uplatnila v rámci obrany, v procesnom postavení žalovaného. V tomto ohľade súd odkazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/127/2017, z ktorého okrem iného vyplýva, že jediným predpokladom pre priznanie takéhoto nároku je, že spotrebiteľ sa na súde úspešne domohol svojich práv a nie je potrebné preukazovať, že spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, teda žalobca v danom prípade nemusí preukazovať existenciu a výšku vzniknutej ujmy. V tomto konaní súd rozhodol o určení neprijateľnej zmluvnej podmienky, tak ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

14. Základným zákonným predpokladom úspešného uplatnenia primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle citovaného zákonného ustanovenia je teda porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa alebo podľa osobitných predpisov, ktorými sú predpisy na ochranu spotrebiteľa. Podľa názoru súdu uvedený nárok je teda daný, ak dodávateľ porušil osobitnú právnu úpravu predstavujúcu normy na ochranu spotrebiteľov, ktorými sú Občiansky zákonník, zákony o spotrebiteľských úveroch, o finančných službách na diaľku a podobne. Účelom týchto právnych noriem je zvýšená ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou a citované zákonné ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. má postihnúť nečestného dodávateľa, ktorý tieto osobitné právne normy nerešpektuje.

15. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Pri jej určení súd vychádzal z toho, že finančné zadosťučinenie má sankčnú povahu a jeho účelom je odradiť nečestného dodávateľa

od porušovania práv spotrebiteľov. Finančné zadosťučinenie nemožno vnímať ako kompenzáciu, ale ako poskytnutú satisfakciu spotrebiteľovi a tiež ako odmenu pre žalobcu ako spotrebiteľa, ktorý privodil vyhlásenie rozsudku, ktorým sa sledujú rovnaké účinky ako opatrenia orgánov dohľadu, ktorých sankcie by boli neporovnateľne prísnejšie. Na druhej strane však nemôže predstavovať neprimerané obohacovanie spotrebiteľov. Pri rozhodovaní o nároku na finančné zadosťučinenie je potrebné tiež prihliadať na okolnosti prípadu. Vzhľadom na okolnosti daného prípadu súd považuje výšku priznaného finančného zadosťučinenia 250 EUR za primeranú s tým, že priznaním tejto sumy bude podľa názoru súdu naplnený aj účel predmetného ustanovenia z hľadiska odškodnenia žalobkyne z titulu jej zadosťučinenia a zároveň je naplnená aj jeho výchovná funkcia tým, že priznanie takéhoto nároku bude na žalovaného vyplývať tak, aby v budúcnosti nezaväzoval spotrebiteľa neprijateľnými zmluvnými podmienkami. V prevyšujúcej časti, ohľadom primeraného finančného zadosťučinenia, preto súd žalobu zamietol.

16. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

17. Žalobkyňa si žalobou uplatnila dva nároky, určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky a primerané finančné zadosťučinenie. V súvislosti s určením neprijateľnej zmluvnej podmienky bola v celom rozsahu úspešná, preto jej súd voči neúspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. V súvislosti s primeraným finančným zadosťučinením, ktoré si uplatnila vo výške 500 EUR, bola úspešná v rozsahu 250 EUR, pričom keďže rozhodnutie v tejto časti záviselo od úvahy súdu, súd jej priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%, avšak iba z priznanej istiny 250 EUR. Vzhľadom na uvedené, preto súd o trovách konania rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).